

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1806/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Данијел Стаменковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 743/21 од 20.10.2021. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 743/21 од 20.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 743/21 од 20.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 837/20 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неосновани тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова и патње због повреде части и угледа солидарно исплате 30.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плате 123.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 40.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 743/21 од 20.10.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова и патњи због повреде части и угледа, солидарно исплате износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што су

обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 120.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 20.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за душевне болове због повреде части и угледа, коју је тужилац претрпео као резултат извршења кривичног дела према њему од стране сада покојног ДД, чији су тужени правни следбеници, с обзиром да је другостепени суд закључио да постоји основ одговорности тужених за насталу штету, јер је грађанско правна одговорност тужених, као правних следбеника покојног ДД за нематеријалну штету коју је претрпео тужилац извор облигационог односа, а тужени сходно члана 222. Закона о наслеђивању одговарају за оставиочеве дугове до вредности оставиочеве имовине.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизије, као изузетно дозвољеној, јер другостепени суд одлуку о основаности захтева тужиоца засновао је применом одговарајућих одредби материјалног права, одредаба Закона о облигационим односима и Закона о наслеђивању, која одлука је у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом. Осим тога, ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог да се дозволи посебн ревизија.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови о којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против

одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.06.2012. године, а вредност предмета спора је 30.000,00 динара.

С обзиром на то да је према вредности предмета спора у питању спор мале вредности, то према цитираном члану 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је напред наведеним чланом 479. став 6. ЗПП прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић